

Chuyện trên xe lửa

Tác Giả: Trà Lữ

Chúa Nhật, 14 Tháng 6 Năm 2009 14:05

Tháng Sáu này làng tôi vui vẻ quá sặc. Tháng trước có một người bạn Hiên Mưu, có làng đã vui, tháng này có người bạn Hiên Phôi, có một người các ông cha, làng còn vui hơn nữa. Đi một chuyến đi năm nay là làng tôi đã tiếp nhận một ông cha không phải của gia đình mà của nhà thờ. Việc này vui lắm vì có nhiều bất ngờ. Ban đầu chúng tôi tưởng như là Cha Paolo, một người bạn thân của tôi, nhưng rồi ông cha khác biệt hẳn ra. Ông là một ngôi sao sáng làm át cả sao Paolo.

Chắc các bạn xa không đoán được người khách quý này đâu. Đây là một ông cha già, trên 70, đến từ miền cây đọt cây bòn xố Cái Răng, tỉnh Cà Mau. Đó là LM Ngô Phúc Hậu. Ngài đến đây do tôi mời của Anh John và Chị Ba Biên Hòa. Chị Ba kể: Trước là một duyên may, tình cờ có người bạn Hoa Kỳ gửi cho một cuốn sách và đến rồi nên đến ngay vì hay vô cùng, hay cả ý hay cả lời. Anh John và tôi đều cuốn hút ngay trang đầu. Tác giả viết về Chúa mà ta không cảm thấy ngài có ý gì ngoài đời. Chúa trong sách là một nhân vật sinh hoạt hàng ngày với ngài. Ngài vẫn rất trẻ. Qua những trang sách tôi nhìn ra một ông cha không sống trong nhà thờ mà sống cả ngày với người nghèo, người bệnh, người Phật Giáo, người đạo Ông Bà, với con nít. Ngài xây cầu, đóng ghe, làm đường không phải để con nít đến nhà thờ mà để đến trường học, người đau đớn bệnh viện. Báo chí nói VN giàu mạnh, nhà cao tầng khắp nơi, nhưng là các thành phố lớn, chỉ có miền quê ho cò gáy này, nhiều gia đình vẫn còn chui rúc trong những túp lều xiêu vẹo. Ông cha này hào phóng bè và những người ông quen giúp làm 'Mái Nhà Tình Thương'. Bên cho 500 mét kim thì ông cha dùng cho họ để dựng căn nhà, một tầng một tầng sau làm bằng xi măng và trên đầu là mái tôn, hai bên là vách lá. Căn nhà này sống từ 10 năm. Tính ra mỗi năm ta chỉ giúp có 50 mét kim mà cả một gia đình cha mẹ con cái bớt nheo nhóc. Chị Ba Biên Hòa kể: Được xong cuốn sách, tôi mình liền về với ông cha ngay, và đã giúp dựng một mái nhà, một thùng thóc, một cái ghe. Và quen ông cha tôi thấy. Nhân dịp ông Cha Cà Mau này sang Mỹ thăm bà con và cảm ơn các ân nhân, bên tôi tôi luôn ông sang Canada. Ngài đi đến đâu thì bà con kéo đến đó để nghe ngài kể chuyện. Ông người Bắc mà nói tiếng Nam, giọng đờ đờ bào miết dõng. Lời ông rất đĩnh đạc và chân tình. Ông báo ông chỉ làm chuyện gì to lớn. Ông chỉ theo chân Chúa, làm những việc khi xưa Chúa đã làm: yêu thương người nghèo khổ, người bệnh tật, người tội lỗi và nhi đồng. Mọi người nói bác ái mà không chỉ mình bệnh viện làm là nói dối.

Ông ODP tiếp lời Chị Ba: Ông Cha Cà Mau này giống như ông Cha Nguyễn Văn Đông đi thăm nuôi người tù ở trong rừng Kontum, giống như ông Cha Trần Sĩ Tín đã 40 năm giúp người Thục cao nguyên. Ông Cha Sĩ Tín cho bệnh bè: Người Thục nghèo khổ đã nghèo nay càng ngày càng nghèo thêm. Vẫn để cho họ là truyền giáo mà là giúp họ sống còn. Hàng ngày tôi giúp một vài người trẻ em mồ côi. Các em chúng tôi nuôi dưỡng chúng tôi hành. Nếu không có chúng mang các em như là các bé sinh thì như là các em sống chết. Người Jrai vì nghèo đói quá nên quen chôn sống các bé mới sinh ra hay giết một trong hai em sinh đôi vì nghĩ như vậy là tốt.

Chuyện mà ông cha nhà thờ đưa các bạn đi xa một rồi. Bây giờ xin kể chuyện mà ông cha gia đình. Phe các bà đã làm một đội tiếp nhận các người cha. Phe liền ông chúng tôi sung sướng hơn sặc. Nào bún chả Hà Nội của C_ B.95, nào bánh canh giò heo của Chị Ba Biên Hòa, nào bánh nem của hai cô Huệ, nào rượu đế của ông ODP. Bà ăn thật là ngon ào náo nhiệt. Vì đồ ăn ngon vì đồ ăn uống rượu, bữa nay phe liền ông tự nhiên nói hàng nghìn thành các văn nhân thi sĩ, tôi ghê chết. Khi C_ B.95 hỏi anh John về những người đến để sống trong văn hóa VN thì anh John đã nói một hồi, rất hùng hồn, nhưng rồi anh nói như đã chôn sấm trong bụng tôi lâu.

Chuyện trên xe buýt

Tác Giả: Trà Lũ

Chúa Nhật, 14 Tháng 6 Năm 2009 14:05

Anh John nói về những kẻ lừa đảo ở VN mà không nói cái nào có thật, như sau:

- Bà mẹ sinh nhiều con như thế gọi là: Bà Âu Cơ . 100 con..
- Người đi đầu tiên lên tôi đi đầu tiên và hiện còn ở trên máy bay: Chú Cuội.
- Chiếc máy bay đầu tiên trên thế giới: Con ngựa sắt bay lên trời của Thánh Gióng.
- Người đi đầu tiên bay vào vũ trụ : Phù Đổng Thiên Vương.
- Vợ nữ quốc gia kiêm nhà quân đội đầu tiên trên thế giới: Bà Trưng.
- Người đàn ông đầu tiên trên thế giới có sữa cho con bú: Ông Thọ .
- Vợ lý thân và lý đầu tiên trên thế giới: Ông Lưu Long Quân và Bà Âu Cơ ..

Các câu đã thấy cái anh John của làng tôi hôm nhà chúng ta ? Cô Huệ Cao Xuân vợ tay hời lâu rồi câu chuyện: Mình học số trẻ bé, học đi học lại thôi mà có bao giờ nhìn ra những kẻ lừa đảo này đâu ! Phức tạp quá !

Rồi anh John quay vào bên cạnh ODP xin nghe chuyện. Ông ODP lừa đảo vì cho riêng mình già, không còn bện nhợ và đầu óc không còn trung. Anh H.O. bèn lên tiếng ngay: Bác cháu nhà già. Tôi mới đi học mới bắt đầu ‘ Ai dám bắt tôi già ? ’ của thi sĩ Trần Hưng Đạo Nguyễn Thành đăng trong tuyển tập ‘Đường Tâm 8’ ở Houston. Bài này khá vui, xin đọc truyện Bác ODP và câu làng:

Năm nay tôi tuổi sáu lăm
An sinh xã hội, đi làm hôm qua
Sáu lăm, bạn nói tôi già ?
Coi chừng, nhiều kẻ cho riêng bạn sai
Trên tiên phiếm kẻ tóc tai
Tôi nhuộm đen tóc hai màu xuân thì
Hóa học đôi lúc quên đi
Chân tóc nhuộm đen, nhuộm thì đen ngay
Tôi nghe bạn nói máy đeo tai
Máy này như xiu ai mà thấy đâu
Cái gì khô mới mới đã lâu
Tôi không phải là ‘ kính đầu ? ’ suốt ngày
Miệng p c t kéo lên ngay
Tattoo để nét chân mày cong veo
Mí mắt gợn bóng nheo
Mũi nâng đúng kiểu theo người ở Phố Tây
Da mặt căng mịn mang tai
Không còn xẹp lép phôi dãi trán nhăn
Đi mình nhiều người p lẫn lẫn
Mũi vì n d t s ch bào phẳng đi rồi
Hàm răng gợn răng mới thế
Nay thay bạn già mãi đi êm xuôi
Má hồng son đỏ vì môi
Người quen khi gặp khen tôi trẻ hoài
Người đi hỏi: Chỗ bạn mới ở ?
Tôi không đáp lời, chỗ cũ làm duyên
Cái gì là má lúm để người nhìn

Chuyện trên xe lĩa

Tác Giả: Trà Lũ

Chúa Nhật, 14 Tháng 6 Năm 2009 14:05

Hàm răng trĩa ng mĩa n đũa o diên lĩa m chàng

Nhĩa bĩa n kĩa m chĩa ng đàng hoàng

Ngĩa i tôi nhĩa vĩa y sao mang trĩa ng già ?

Đũa c xong bài thơ rĩa anh H.O. bình luận: Trên đây là bài thơ ca trĩa tuĩa cao niên các bà. Còn phe liĩa n ông chúng tôi thì xin dùng câu ca dao lĩa c bát mà tôi đã đũa c cho làng nghe cuĩa n năm ngoái, chĩa hai câu thôi nha mà đã nói lên hĩa t đũa c cái hùng tráng cĩa a phe liĩa n ông:

Già thì già tóc già râu

Riêng vĩa cái y còn lâu mĩa i già

Các cĩa còn nhĩa chuyện gay cĩa n bĩa a đó chĩa ? Hôm đó các bà nghe xong liĩa n la lĩa n tiĩa ng là câu thơ tĩa c quá, đũa n khi anh H.O. cĩa t nghĩa ‘cái y’ là trái tim, là tiĩa ng cĩa i thì các bà im re vì không cãi lĩa i đũa c.

Rĩa i cĩa Chánh tiên chĩa làng lên tiĩa ng: Hôm nay ngày lĩa Hiĩa n Phĩa mà chĩa a thĩa y các bà đũa c điĩa n vẫn chúc mĩa ng các ông là thĩa nào ?

Chĩa Ba Biên Hoà thĩa a: Xin có ngay đây. Sĩa dĩ chĩa a có điĩa n vẫn chúc mĩa ng quý ông là vì phe chúng tôi còn tranh luận đũa chĩa n ngĩa i đũa i điĩa n. Đáng lĩa cĩa B.95 phĩa i đũa c nhĩa ng cĩa cĩa viĩa n lĩa tuĩa i tác và gĩa c nhà quê. Cuĩa i cùng phái yĩa u chúng tôi đã bĩa phiĩa u và tôi đũa c tín nhiĩa m. Vĩa y xin mĩa đũa u nhĩa thĩa này: Tôi có rĩa t nhiĩa u chuyện chúc trĩa ng ngĩa i cha, tiĩa ng Anh tiĩa ng Pháp tiĩa ng Tây Ban Nha, đũa hĩa t. Đang khi loay hoay kén chĩa n tài liĩa u đũa viĩa t điĩa n vẫn thì bĩa t ngĩa i tôi đũa c đũa c mĩa t chuyện nhĩa đũa trên báo tiĩa ng Viĩa t. Chuyện nhĩa mà nó làm tôi cĩa m đũa ng nên tôi cho là hay nhĩa t. Chuyện kĩa hai cha con nhà nghèo đi ăn phĩa . Ngĩa i cha vĩa a già vĩa a mù loà. Ngĩa i con chĩa t chiu mãi mĩa i đũa tiĩa n đũa a cha đi tiĩa m. Không bĩa t ai là tác giĩa vì bài xuĩa t hiĩa n trên liên mĩa ng internet. Xin tĩa lĩa i cùng tác giĩa . Xin cho phép tôi viĩa t lĩa i. Chĩa hiĩa u phĩa là vai chính, đũa i ý ông kĩa nhĩa sau:

Cĩa u con trai tiĩa n đũa n trĩa c mĩa t tôi rĩa i nói to: Xin cho hai tô phĩa bò lĩa n. Tôi đang đũa nh viĩa t vào tĩa giĩa y ghi ‘order’ thì cĩa u ta hĩa ng vĩa phĩa tôi rĩa i nháy mĩa t và xua xua tay. Cĩa u ta nhoĩa n miĩa ng cĩa i rĩa i chĩa vào bĩa ng giá tiĩa n trên cao, ra đũa u là chĩa mĩa t tô phĩa có thĩa t, tô kia thì không. Nhìn cĩa u ta, nhìn ông già, rĩa i nhìn y phĩa c thì tôi hiĩa u ra. À, hóa ra cĩa u ta gĩa i 2 tô phĩa bò to tiĩa ng là cĩa t đũa cho ông già nghe thĩa y, chĩa thĩa c ra chĩa mĩa t tô có thĩa t thôi, còn tô kia là phĩa chay. Chĩa c không đũa tiĩa n. Tôi liĩa n cĩa i, tĩa ra hiĩa u ý. Và hai tô phĩa đũa c bĩa ng ra. Ngĩa i cha dùng đôi đũa dò dũa m bát phĩa . Mãi lâu ông mĩa i gĩa p trúng miĩa ng thĩa t. Ông vĩa i vàng bĩa miĩa ng thĩa t đó vào bát ngĩa i con. Vĩa a bĩa thĩa t vào bát cho con ông vĩa a nói: Ăn đi con, con ăn thêm mĩa t chút cho đũa sĩa c mà hĩa c, kĩa thi sĩa p tĩa i rĩa i đó. Ngĩa i con cĩa đũa cho ngĩa i cha gĩa p thĩa t sang tô cĩa a mình rĩa i lén gĩa p hĩa t trĩa lĩa i tô ngĩa i cha. Ông già mĩa t lòa nên đầu có biĩa t. Cĩa gĩa p qua gĩa p lĩa i nhĩa vĩa y. Gĩa p mĩa t hĩa i rĩa i ngĩa i cha lên tiĩa ng: cái nhà hàng này thĩa t là tĩa t, mĩa t bát phĩa mà bao nhiêu là thĩa t. Nhìn tô phĩa lẻo tèo vài miĩa ng thĩa t thái mĩa ng, tôi cĩa m thĩa y có lĩa i trong lòng. Rĩa i ngĩa i con lên tiĩa ng: Cha iĩa, cha ăn phĩa đi kĩa o nguĩa i. Bát phĩa cĩa a con đũa y iĩa p thĩa t rĩa i đây này. Bĩa y giĩa ngĩa i cha mĩa i bĩa t đũa u ăn. Tôi nhìn quanh thì không phĩa i chĩa mình tôi quan sát cha con ông già, mà hĩa u nhĩa mĩa i ngĩa i trong quán đũa u theo rồi. Tiĩa ng ông già nói to nên đã làm mĩa i ngĩa i đũa ý. Ai cũng xúc đũa ng.

Chuyện trên xe lã

Tác Giả: Trà Lũ

Chúa Nhật, 14 Tháng 6 Năm 2009 14:05

Ý chuyện hay quá ch. Ôi lòng ng i cha ! Ôi lòng ng i con !

Nghe xong thì C B.95 lên tiếng: Chuyện này chắc xảy ra lâu rồi ở VN, vì tôi phải đi t l m và quý l m, không phải ai cũng có tiền để ăn.

Thấy ai cũng thích câu chuyện hai cha con nhà nghèo ăn ph, chị Ba Biên Hoà tỏ ra sung sướng ng. Và như để c đà, chị v a c i v a k sang m t chuyện khác. Rồi cũng trong t báo tiếng Việt đó, chị thấy có m t bài t u. Chuyện không phải để tôn vinh các ông như ng là để khen cái lém quá qu t c a các ông. Rồi m t bà v kia biết để c ch ng có b nhí, và đã phán xét ch ng. Anh ch ng này cũng g m l m, cãi l i, gi ng r t hùng biện m i khi p ch. Đây là l i anh ch ng v a ch ng ch v a nói khích lòng t ái c a v :

- Nhà em r ng thên thang, n i nó có m y ch c th c vuông à ! Em ch p nó làm gì !
- Em v i anh c đ i, lâu lâu nó m i v i anh ch có m y t ng à. Em ch p nó làm gì !
- Tiền l ng hàng tháng anh đ a em c m, nó ch để c vài t à. Em ch p nó làm gì !
- Qu n áo em c trăm b, nó ch có b nào, l th vài cái áo m ng. Em ch p nó làm gì !
- V t u i tác, em là b c m nh ph, nó là đ con nít. Em ch p nó làm gì !

V ông ODP nghe đ n đây liền phát bi u: Ch biết các ch th nào, ch n u ch ng tôi có mè mà còn dám nói như ng l i ch y t i nh trên thì ch t v i tôi. Nói nh v y là để đ u vào l a. Tôi ch thêm ch p, tôi ch xé xác nó ra, mu n đ n đâu thì đ n.

M i ng i nhìn ông ODP r i c i m. Ông cũng c i r i tr l i bà x: V là c m, ta ăn c m hàng ngày, còn b nhí là ph, lâu lâu bà cũng phải cho tôi đi ăn ph m t b a ch. Chị Ba Biên Hoà nói nh v i hai cô Hu : Bác ODP này ngày x a là nhà binh, đóng quân m i vùng chi n thu t, l i tài hoa như v y, làm sao l i không có mè.

Anh H.O. x a kia là thu c c p c a ông ODP liền đáp ngay: Bà v ông khôn và ngoan vô cùng. Ông đóng quân đâu là bà c m tr i ngay đó. Ha ha, chuyện đóng quân c a ông, chuyện màng l i i trình sát c a bà, dài l m. Xin để m t ngày để p tr i, tôi sẽ tìm cách ph ng v n riêng ông. Tôi sẽ h i nh ông quán cà phê bu i sáng.

Các c còn như phe l i n ông chúng tôi l p ra cái club đi b, sáng nào cũng v y, đi b n a gi r i đi m h n là quán cà phê c a dân b n x không. Quán Starbucks y mà. N i đây, v a u ng cà phê v a nói chuyện th dàn. Phe các bà không nghe để c, phe khách da tr ng trong quán ch ng hi u gì. Tha h nói. S ng l m. V già mà có m y ng i b n già thân thi t để tâm s, đó là m t trong nh ng đi u h nh phúc nh t trên đ i. B n già cũng như r u ngon lâu năm, quý l m thay.

Trong bu i u ng cà phê sáng hôm qua, chúng tôi đã nói để th chuyện. Riêng ông ODP hóm h nh k m t chuyện quê nhà mà tôi cho là khá hay. Rồi trong vi c để t tên m i cho nhi u m i n để t n c, cái l i ghép tên đôi khi nghe cũng r t êm tai. Ch ng h n 3 t nh Qu ng Bình, Qu ng Tr và Th a Thiên, ba để a danh này thu nh l i thành 'Bình Tr Thiên', nghe cũng để c quá ch. Ch ng h n hai t nh Phú Yên và Khánh Hòa, ghép ng n l i thành 'Phú Khánh', nghe cũng để c quá ch. y th nh ng mà ba t nh sau đây khi thu nh l i, thu cách nào thì nghe cũng không l t tai. Ba t nh y là Kontum, Pleiku, Để c L c. Ghép l i nha: Kon-ku-l c, Ku-kon-l c,

Chuyện trên xe lửa

Tác Giả: Trà Lũ

Chúa Nhật, 14 Tháng 6 Năm 2009 14:05

Lũ c-kon-ku. . .

Đó là chuyện quán cà phê. Xin trở lại chuyện làng mường về các người cha. Chả Ba Biên Hòa chả a đợc hớt diên vẫn. Chả đúng là cô giáo, dân có học, nói có sách, luồn có chuyện, đâu ra đây. Chả nói tiếp: Năm nay là năm con trâu. Mày ông mang tuồng trâu đa số là thối đẽ. Kìa ông Napoléon sinh năm Kả Sảu 15-8-1769 là một nhân vật lừng danh của nước Pháp. 120 năm sau, hai lúc thối hoa giáp, ông Hitler ra đời năm Kả Sảu 20-4-1889. Hitler là một nhân vật nổi tiếng trong lịch sử thế giới. 120 năm sau, cũng hai lúc thối hoa giáp, ông Obama của Hoa Kỳ ra đời năm Kả Sảu 4-8-1961. Ông Obama thì sao đây? Obama số đũa nước Mỹ và thế giới đi về đâu, chả ai biết đợc. Đó là những chuyện lạ lùng trong thiên nhiên. Xin nói chuyện những quê mình. Xin nói chuyện ông Bùi Giáng, một thiên tài về thơ, một siêu nhân trí tuệ gia. Chuyện kể rằng sau 30.4.1975, một buổi ông đi lang thang ở chợ trời Saigon, nhìn tay ông lờ mờ một cái guidon xe đạp và đi luôn. Bà bán hàng vội rút chủy theo la um xùm. Bùi Giáng nhìn trở lại cái guidon vội nói: Một một cái guidon mà la om xòm trở đi t, còn một cái nước thì nín khe!

Lại Bùi Giáng nghe mà thối m thối, phải không các cậu? Trồng Sa và Hoàng Sa coi như bỏ chim, mà bô xít ở Tây Nguyên coi như số phận, mà chính quyền Hà Nội vẫn nín khe. Ông Bùi Giáng ơi, ông đâu rồi, lại chả ông có thơ, ai cũng đang chờ ông lên tiếng. Ông ở thế giới bên kia rồi, ông cũng có cách lên tiếng chả.

Chả Ba xin chớ m đợc diên vẫn ở đây. Phe các bà về tay và khen về diên nước. Rồi các bà xin nghe chuyện thối số trong tháng. Anh John đợc m lên diên đàn. Anh vào đợc ngay, nghe và nghĩ về của chàng mà.

Tin nổi của m là trong tháng Năm, một nhóm người Tamil bị u tình ở Toronto. Họ của n trở của xa về đợc vào thành phố. Mục đích là đợc người Canada chúng ta chú ý tới của nh của n đợc u tuy t về của của phe kháng của n Họ Tamil ở quê nhà Sri Lanka. Mày ngày sau thì có tin quân đợc Sri Lanka đã hớt sát đợc lãnh tụ Tamil và đã đợc tan nhóm phố n lo n. Người Tamil bị bàng rút vào bóng tối.

Tin thối hai là Canada về lại bên đợc m n b c. Xả nay bên đợc Canada chả về biên giới phía bắc ăn tới bên của của là hớt. Nay Canada về của của tác về Đan Mạch công bố bên đợc qu của gia, phía bắc Canada chả y qua của của và ăn lan vào đợc t Nga. Canada đã của của vào thối m của của. Canada đã theo của của Đan Mạch. Các của của biết Đan Mạch là của nhân hớt đợc Greenland tiếp giáp của của của, của của nh của của phía đông của của Canada. Đan Mạch đã về bên đợc về t qua của của của. Chả a nghe Nga số phố n ra sao. Ngày xả thối còn của của tranh, Hoa Kỳ về n số quân Nga Xô bô qua của của của tiếp xu của phía nam, băng qua Canada đợc t n công vào của của của. Nay thì Canada cũng theo con của của của y, đi của của của vào đợc t Nga. Chuyện này nghe buồn của của, phải không các cậu. Canada đợc nh bành tr của của của lãnh thối, tiếp sang của của của đợc t Nga. Ha ha.

Nhân nói tới m n b c, xin nói tới người Da Đợc Inuit của của Canada. Những người này ngày xả phe da trở về thối của của gi là người Eskimo. Họ giới n m vì họ ghét cái tên này. Eskimo là tiếng Da Đợc có nghĩa là 'bên ăn thối số ng'. Người Da Đợc cãi: Chúng tôi ăn thối số ng hớt nào? Rồi rằng chúng tôi có b p của, có n u chín thối số ng rõ ràng. Đa số người Inuit số ng ở những miền tiếp giáp của của của, đợc số ng trở thối số ng so về người Canada da trở về phía nam. Về đây bà Toàn Quy của Michaelle Jean đợc nghe chính phủ nên cho lập một viện đợc hớt của của của của của này đợc người Da

Chuyện trên xe lửa

Tác Giả: Trà Lũ

Chúa Nhật, 14 Tháng 6 Năm 2009 14:05

Đó có câu hỏi thặng tiếng. Dường như chúng tôi Canada đứng cho vị trí này rất hợp lý và công bằng.

Cuối bữa ăn, Ông Chánh đứng nói với các bà đã chúc mừng Ông Hiên Ph. Ông Chánh nói ngay. Rồi đứng trước chúng ta nói với chuyện 3 ông cha của nhà thơ, Cha Đông, Cha Tín và Cha Hữu. Nhân nói với ông cha nhà thơ thì lão nghĩ ngay với đời sống tâm linh, đời sống tôn giáo. Ai cũng có đời sống tâm linh. Con người có xác, có trí và có hồn. Thiệt thì đời sống không quân bình, không hạnh phúc. Lão chợt nhớ với câu chuyện ngày xưa ở bên Pháp. Bữa đó trên chuyến xe lửa Lyon-Paris trong một toa tàu chỉ có một cậu thanh niên và một ông già. Ông già thì đáng dẹp xưa xưa nhà quê, còn cậu thanh niên thì ăn mặc diêm dúa bề bề kên kiêu. Cậu thanh niên tay cầm chiếc miêng lâm râm đọc kinh thì tỏ ra khinh rẻ và khó chịu. Chàng nói với ông già: Thôi bạn khoa học tiến bộ như thế này mà còn mê tín dị đoan đọc kinh niệm sao? Ông già hỏi lại: Vậy bạn bây giờ ta không còn tin có Thiên đàng Địa ngục nữa sao? Cậu thanh niên đáp ngay: Không còn! Bây giờ là thời đại thực nghiệm, mọi sự đều phải chứng nghiệm. Ông không nghe nói với những phát minh lớn danh của khoa học gia nổi tiếng Louis Pasteur sao? Ông già gật đầu, rồi miêng lâm râm đọc kinh. Khi ở Paris, cậu thanh niên trao cho ông già một tấm danh thiếp và nói: Tôi là sinh viên y khoa năm thứ ba. Ông còn giúp đỡ hay còn hỏi gì thêm xin ông liên lạc với tôi. À, mà tên ông là gì?

Ông già khiêm tốn đáp: Tôi là Pasteur, Louis Pasteur.